

Aar søges i et Omfang, der kommer den virkelige Udgift saa nær som muligt, hvilket ikke alene gælder denne, men ogsaa adskillige andre Konti under Krigsministeriet.“ Og det stiller sig jo saaledes for det Regnskab, vi her have foreliggende, Regnskabet for 1901—02, at der er betydelige Overskridelser ogsaa paa andre Konti. Der er f. Eks. paa Konto C., Udgifter til Naturalforplejning, en Merudgift af 36,458 Kr. 21 Ø., paa Konto E., Udgifter til Beklædning o. desl., en Overskridelse af 3,033 Kr. 24 Ø., paa Konto H., Hestehold, en Overskridelse af 162,597 Kr. 95 Ø., paa Konto I., Dislokations- og Lejrudgifter, en Overskridelse paa 92,877 Kr. 27 Ø., og paa Konto M., Udgifter til Fæstnings- og Bygningsvæsen, en Udgift af 3,140 Kr. 17 Ø. Man kan forlange, at der ikke finder saa betydelige Overskridelser Sted. Er det nødvendigt, at disse Udgifter afholdes, bør de bevilges, og hvis ikke, maa man undlade at afholde dem. De nødvendige Udgifter maa naturligvis bevilges, men Budgettet bør lægges saaledes, at man med Rimelighed kan forlange Bevillingen overholdt. Ellers ere vi inde paa et Skraaplan, hvor Bevillingerne anvendes i saa stor Udstrækning, som Ministrene finde det nødvendigt, og saa er Grænsen for vor Bevillingsmyndighed forrykket, den faar da kun ringe Betydning.

De næste Punkter dreje sig om Udgifter, der ere afholdte uden Bevilling. Det er selvfølgelig lige saa galt. Hovedpunktet i vor Forfatning er, kan man gerne sige, vor Bevillingsret. Give vi Afkald paa den, have vi mistet vor Indflydelse paa Statens Styrelse, og derfor finder jeg Anledning til ogsaa at understrege de Bemærkninger, der angaa dette. Det første Punkt under Marineministeriet angaar Vagervæsenet. Det er et Beløb paa 1,800 Kr., der uden Bevilling er anvendt til en Fløjtetønde ud for Thyborøn. Jeg tvivler ikke om, at denne Tønde er nødvendig, men det vilde da have været naturligt, at man enten paa Finansloven eller paa Tillægsbevillingsloven havde forlangt en saadan Bevilling og ikke afholdt Beløbet uden Hjemmel. Det næste Punkt forekommer mig at være endnu værre, idet jeg ikke kan antage, at det har været nødvendigt at afholde disse Udgifter uden Bevilling. Det, man anfører som Forsvar, kan man vel sige, for Afholdelsen af disse Udgifter, er, at de medføre Besparelser paa en anden Konto, idet man har anvendt dem til en Hovedreparation af Briggen „Ørnen“ og til Bygning af en ny Dampbarkasse. Man

anfører, at Beløbet er opsparet ved, at Korvetten „Dagmar“ udgik af Flaadens Tal. De Penge, der ere anvendte, maa man formode ere bevilgede til Istandsættelse, eller hvad det har været, af Korvetten „Dagmar“. Naar den imidlertid er udgaaet af Flaadens Tal, er Bevillingen efter min Mening ogsaa bortfalden, og dersom det var nødvendigt at afholde de Udgifter, her er Tale om, maatte man have søgt særlig Bevilling dertil. Det er imidlertid ikke gjort, hverken paa Finansloven eller paa Tillægsbevillingsloven.

For øvrigt kan jeg ikke se nogen Grund til at lægge et Budget saaledes, at man paa Forhaand ved, at det ikke kan overholdes, medmindre Hensigten dermed er at søge at dække over, hvor store Udgifterne i Virkeligheden ere, og dette gælder i ganske særlig Grad Krigsministerens Budget. Jeg mener, Befolkningen har Krav paa at vide, hvor meget der medgaaar til vort Militærvæsen. Det er Udgifter, som ikke ere i høj Kurs i Befolkningen, men det gør det ikke mere berettiget at opføre mindre Summer, end man ved der medgaaer, og saaledes søge at putte Folk Blaar i Øjnene.

Jeg har endvidere Lyst til at knytte endnu et Par Bemærkninger til Statsregnskabet om, at det vilde være rigtigt, om man opførte alle de Udgifter, der vedrøre Militærvæsenet, paa de Konti, der angaa dette. Jeg ønsker nemlig fuld Klarhed paa dette Omraade, jeg ønsker, at alle, der gennemse Budget og Regnskab, skulle være i Stand til at se, hvor mange Udgifter der medgaaer til Militærvæsenet. De i Forbindelse med Militærvæsenet staaende Udgifter, der skjule sig paa andre Ministeriers Budgetter, ere ret betydelige. Der er f. Eks. Pensionering af de militære Underklasser, der andrage 651,066 Kr. 52 Ø., Understøttelse til Invalidere, der andrage 501,994 Kr. 88 Ø., Udgifter til Udskrivningsvæsenet, som andrage 199,316 Kr. 16 Ø., Udgifter til Indkvartering, der andrage 379,657 Kr. 96 Ø. Det er Udgifter, der rettelig burde opføres paa Krigsministerens Budget, idet de jo alle vedrøre vort Hærvæsen eller vor Marine. Disse Udgifter andrage tilsammen en Sum af 1,732,034 Kr. 57 Ø. Det er altsaa henved 2 Mill. Kr., der burde lægges til vore Militærudgifter, for at man kunde se, hvad disse virkelig ere. Jeg mener, at det ikke alene vilde være tidssvarende og hensigtsmæssigt for Overskuelighedens Skyld, men at det er en Pligt over for Befolkningen at opføre disse Udgifter, hvor de virkelig